

רוברט הוא נכדה של תרזה ובנה מרים אנגלוביץ. שנפטרה לפני שנה, ושגם אותה זוממים הרת להוציא מקברה.

במשך כל הטקס הסתובב כמי הרב ברויאר. הוא היה לבוש בכגון שחורים וחבש מיגבעת שחורה. התהלך במקום כמרגל. היה ברור הנחת המצבה לא תעבור בשקט. זעם על המעשה, וגם טרח לומר ללקברנים, שעברו כסמוך. תרזה, שהיתה תושבת שיי רמת-אליהו בראשון-לציון, נפג לפני שנה ונקברה, באופן טיבי בכית-הקברות הסמוך למקום מגור ימים ספורים אחרי ההלוויה פנו שכנות אל חברה-קדישא וטענו הנפטרת לא היתה יהודיה. הקבר במקום נרעשו מן הידיעה וביקשו להוציא את הגופה מן הקבר ולקבור במקום אחר, קרוב לשרון שבכית-הקברות. זה לא ייתכן, אני לקבור נוצריה ליד יהודים כשריב הקברנים הטרידו במשך חודש רבים את עדינה, בתה של תרזה אנגלוביץ. הם פשוט רצו להוציא הגופה מן הקבר, ולא הסכו כל מא בכיוון זה. בייאוושה פנתה עדינה ל (חמשך בעמוד).

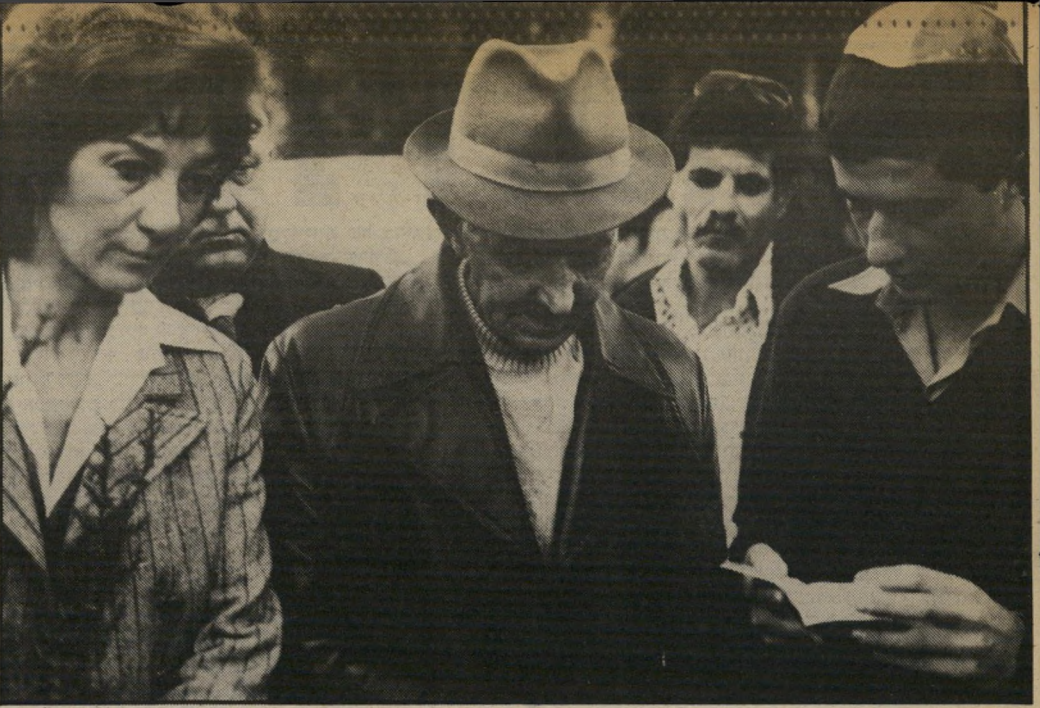
אצלו כל נורה ארומה, הכין את המצבה כנדרש. זו היתה מצבה צנועה, ועליה היה רשום שמה של תרזה ותאריך פטירתה: ה' בטבת תשמ"ג.

הרב התהלך כמרגל

יום החמישי הביא עופר, ביחד עם חבריו, את המצבה לבית-הקברות בראשון-לציון. לוחדי-השיש היה מונה בתוך המכוננית. הצעירים נכנסו עם הרכב אל תוך בית-הקברות, כשהם מקווים שאיש לא יפריע להם להניח את המצבה במקום. הקבר היה חשוף לחלוטין, ורק שלט-ברזל חלוד ציין את השם "תרזה אנגלוביץ". ליד השלט עמדה צינצנת-זרורים שכבר נבלו. יחד עם מישפחתה של תרזה הגיעו לבית-הקברות גם משלחות ממיפל"ג-אלטרנטיבה, מפ"ס, ר"ץ, ושינוי, וגם ח"כ בני שליטא מן הליברלים. באו גם אנשים רבים נוספים, שהודיעו מן הפרשה המכבישה שנכרכה סביב שמה של תרזה.

אחרי כמה נאומים קצרים בגנות הכפייה הדתית, נטל רוברט פולק, חייל צעיר במדי חילה-אוויר, היחיד שחבש כיפה לראשו, את הסידור ואמר קדיש.

קיברה של אמו, שגם אותה רוצים אנשי חברה-קדישא להוציא מן הקבר. במרכז - בעלה האלמן של תרזה ומשמאל - בתה עדינה.

קדיש החמישי קדיש על קיברה של סבתו. ולאחר-מכן על נכדה של תרזה אנגלוביץ. רוברט מולק (מימין) חייל בחילה-אוויר, אמר ביום

בצר לה פנתה עדינה, בתה של תרזה, אל הגופים הפוליטיים, מתנגדי הכפייה הדתית, כדי שיעזרו לה בפיתרון הבעיה. עופר אבני מקיבוץ נחשוך פנה אל הקבלן העושה מצבות לקיבוץ, וביקש ממנו מצבה עבור תרזה אנגלוביץ. הקבלן, שהשם אנגלוביץ לא הרליק

ביום החמישי מלאה שנה למותה של תרזה אנגלוביץ. שנה שהיתה סיוט ארוך ומתמשך למישפחתה. החברה קדישא המקומית בראשון-לציון לא איפשרה למישפחה להקים מצבה על קיברה של תרזה, ואיש מקבלני המצבות המקומיים לא רצה לעשות מצבה ללא אישור של החברה-קדישא.

מסביב לקבר אנשים רבים, המתנגדים לכפייה הדתית. בטקס האזכרה והנחת המצבה. היו שם צעירי מפ"ס וח"כ יאיר צבן ממפ"ס. ח"כ בני שליטא מן הליברלים, עורך-דין אורי הופרט (רביעי משמאל) מן האגודה נגד כפייה דתית. אורי אבנרי (שלישי משמאל) ממיפלגת אלטרנטיבה, ח"כ שולמית אלוני מר"ץ, הסופר יורם קניוק ואנשים רבים נוספים. למטה: הרב יוסף ברויאר, האחראי על בית-הקברות מטעם החברה-קדישא. בזמן הטקס הסתובב במקום כמרגל והבטיח שהמעשה לא יעבור בשקט.

עצמה זרקו בצד בית-הקברות, ליד הגדר, כשה מכוסה בבז. מיכאל רועה ממפ"ס בא למקום ב השישי, מצא את המצבה והחזיר אותה למקו יחד עם אנשים נוספים. יש להניח כי תהליך זה הוצאת המצבה והחזרתה יחזור על עצמו שוב וע עד שימצא פיתרון נאות לקיברה של תר

חורבן למחרת היום זמן לא רב אזורי שהונחה המצבה, ואחרי שהמספידים יצאו מבית הקברות, באו "אלמונים" והוציאו את המצבה ממקומה. הם גם עקרו ממקומם את שני שתילי הברוש שניטעו משני צידי המצבה. את המצבה